

ویژه هفتمین جشنواره داستان انقلاب

محسن مؤمنی شریف:
جشنواره داستان انقلاب
با جشنواره های فجر قابل
مقایسه نیست

علیرضا قزو:
نامه رهبری به جوانان غرب
فرازی از داستان انقلاب است

زنده یاد امیرحسین فردی:
شب ها پاسداری دادیم،
روزها قصه نوشتیم

کامران پارسی نژاد:
خلق «جنگ و صلح» انقلاب اسلامی
در گرو حمایت از نخبگان است

با یادداشت ها و گفتارهایی از:
محمدصادق کوشکی، سوسن طاقدیس
حسین فتاحی و مصطفی خرامان

جشنواره داستان انقلاب با جشنواره‌های فجر قابل مقایسه نیست

ادغام و همسو کردن جشنواره‌هایی که با محور انقلاب اسلامی برگزار می‌شوند، گفت: ما برای همکاری با ارگان‌های دیگر مشکلی نداریم، ولی باید توجه داشته باشیم که مقایسه جشنواره داستان انقلاب مثلا با جشنواره‌های مختلف فجر از شعر و موسیقی گرفته تا فیلم یا تئاتر مقایسه درستی نیست. آن جشنواره‌ها فقط اسمشان «فجر» است و موضوع کارشان کاملا آزاد است، اما موضوع و کار جشنواره داستان انقلاب، از اساس، نوشتن و خلق اثر درباره انقلاب اسلامی است.

رئیس حوزه هنری جشنواره داستان انقلاب را یک جشنواره مضمونی خواند و گفت: مضمون در این جشنواره، اصل است. اما این مضمون در قالبی هنرمندانه ارائه می‌شود. آثار این جشنواره باید واقعا داستان باشد و به لحاظ هنری بتواند از خودش دفاع کند. اما این جشنواره به طور قطع یک جشنواره موضوعی است که مضمون بزرگی مانند «انقلاب اسلامی» را مورد توجه قرار داده است. به گفته مؤمنی شریف مضمون گسترده انقلاب اسلامی، نه تنها مضمون محدود کننده‌ای نیست بلکه حوزه بسیار وسیعی را در بر می‌گیرد. اما متأسفانه ما از همه زوایای انقلاب اسلامی استفاده نکرده و اصلا به سراغش هم نرفته‌ایم. عموما نگاه ما به انقلاب اسلامی نگاهی صرفا تاریخی بوده و بیشتر هم وقایع تاریخی سال‌های ۵۶ و ۵۷ را در بر گرفته است. در حالی که انقلاب اسلامی مفهومی بسیار بزرگ و آرمان‌های آن اتفاقا آرمان‌های امروزی است.

این داستان‌نویس افزود: از سوی دیگر، انقلاب اسلامی در دوره ما در سطح وسیعی جریان پیدا کرده است ولی ما هنوز به این جریان زنده و موضوعات مرتبط با آن نپرداخته‌ایم و نتوانسته‌ایم از همه ظرفیت‌های موضوعی انقلاب اسلامی استفاده کنیم.

رئیس حوزه هنری گفت: من معتقدم که درست نگرستن به این ظرفیت‌ها و غرق شدن در آن‌ها می‌تواند نویسندگان ما را در دنیا مطرح کند؛ پیش‌بینی من این است که در آینده نویسندگان و هنرمندان ما بیشتر به این موضوعات خواهند پرداخت.

رئیس حوزه هنری گفت: مضمون گسترده انقلاب اسلامی، نه تنها مضمون محدود کننده‌ای نیست بلکه حوزه بسیار وسیعی دارد و آرمان‌های آن هم اتفاقا آرمان‌های امروزی است.

محسن مؤمنی شریف، رئیس حوزه هنری، در گفت و گو با ویژه‌نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب با بیان این‌که یکی از مهم‌ترین یادگارهای مرحوم استاد امیرحسین فردی جشنواره داستان انقلاب است، گفت: استاد فردی هم در زمانی که در کارگاه قصه و رمان حوزه هنری بودند و هم بعد از این که مسئولیت واحد ادبیات را داشتند، واقعا پای این جشنواره ایستادند. آقای فردی تلاش داشتند که دغدغه نوشتن درباره انقلاب اسلامی، به‌عنوان اتفاق بزرگ قرن، در میان نویسندگان کشور ما ایجاد شود و امروز فکر می‌کنم بعد از گذشت ۷ دوره از جشنواره، تا اندازه‌ای این دغدغه ایجاد شده است. رئیس حوزه هنری درباره مشارکت حوزه هنری با ارگان‌های دیگر در برگزاری این جشنواره توضیح داد: عموما حوزه هنری کارهایی را که متولی نداشته و به نوعی روی زمین مانده، برعهده می‌گیرد. ما وظیفه خودمان می‌دانیم که در این مسیر حرکت کنیم؛ اما وقتی رغبت و استقبال از سوی دیگر ارگان‌ها برای مشارکت یا به دست گرفتن چنین اتفاقات ارزشمندی وجود داشته باشد، ما هم حتما از استقبال آن‌ها استقبال می‌کنیم.

وی با بیان این‌که اتفاقا ما خوشحال می‌شویم که دیگران کار ارزشی این‌چنینی را انجام دهند تا ما بتوانیم به کارهای عقب‌مانده دیگر پردازیم، افزود: ما هیچ مشکلی با انجام کار مشارکتی نداریم و حاضریم چنین جشنواره‌ای را با همکاری دیگر ارگان‌ها برگزار کنیم. بنابراین طبیعتا نمی‌خواهیم جشنواره داستان انقلاب در انحصار ما و حوزه هنری باشد. اما متأسفانه ما چنین دغدغه و استقبالی را نمی‌بینیم. در حالی که اگر ارگان‌های دیگری باشند که از حوزه فعالیت ما استقبال کنند و در برگزاری آن‌ها همکاری نمایند، ما اتفاقا ممنون آن‌ها خواهیم بود. مؤمنی شریف درباره تلاش برای

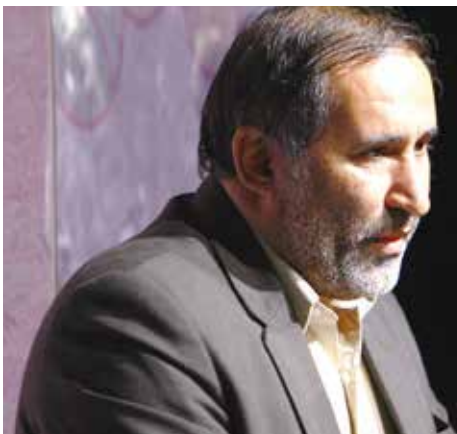
آغاز سخن

جشنواره‌ها، نخستین شکل رویدادهای فرهنگی در تاریخ بشر بوده‌اند. از زمانی که هنرمندان یونان باستان در قالب جشن‌های فرهنگی پای کوه‌های «المپ» گرد هم آمدند، نخستین پایه‌های خودآگاهی هنری در تاریخ شکل گرفت. نمایشنامه‌نویسان و شاعرانی که در آن دوران دست به قلم می‌بردند تأثیر خود را تا هزاران سال بعد، بر اندیشمندان قرن‌های جدید از شیلر و گوته گرفته تا نیچه و ماتیو آرنولد و... گذاشتند.

سوال این است که چه چیز آن جشنواره‌ها را تا این حد اثرگذار ساخته بود؟ آنچه در آن جشنواره‌ها قابل تشخیص است، وجود نگاهی اصیل به انسان و جایگاه هستی‌شناسانه او در جهان است که امروز در لابه‌لای شلوغی جهان تکنیک‌زده روزگار ما فراموش شده است. در جشنواره‌های نخستین، خالقان و مخاطبان در کنشی انسانی گرد می‌آمدند و آثار هنری را به عنوان فرآورده‌هایی که در مواجهه هنرمند با کلیت هستی و تقدیر آسمانی خلق شده، می‌دیدند و می‌آزمودند؛ در این آزمون آثاری برگزیده می‌شد که رازی از رازهای زندگی را کشف کند و در نتیجه ساکنان دولت‌شهر را به رشد اخلاقی و اجتماعی برساند. از این نظر آثار هنری نخستین جشنواره‌های تاریخ نه تنها مصداق «هنر برای هنر» نبود، بلکه در اوج آرمانگرایی اخلاقی و اجتماعی خلق می‌شد و همین نشانه اصالت آن بود.

جشنواره‌های امروزی هم - اگر چه شاید ماهیتا تحول یافته‌اند - باز برای اصالتشان باید آرمانی انسانی را دنبال کنند! کمتر جشنواره‌ای در غرب و شرق جهان برگزار می‌شود که آرمانی نداشته باشد، اما به نظر می‌رسد آنچه در این بین کم رنگ شده، همان مواجهه زیباشناختی انسان هنرمند با هستی و تاریخ است. جشنواره داستان انقلاب پس از ۷ دوره برگزاری تلاش می‌کند از تکرار و کلیشه و شعار دور بماند، اما راه رسیدن به این هدف، عطف‌نظر به تبلور ارزش‌های انسانی و اخلاقی نهفته در انقلاب اسلامی و صورت‌بندی اجتماعی امروز آن است (چه کسی می‌تواند ادعا کند که آرمان‌های انقلاب اسلامی چیزی جدای از آرمان‌های اخلاقی انسانی است؟) و نه صرفا روایت واقعیتی آرمانی در گذشته! اگر چنین شد، حتی در زمانه‌ای که همگان به نقد جشنواره‌گرایی می‌پردازند، باز می‌توان به جشنواره‌ها امید داشت؛ جشنواره‌هایی که در آن‌ها درکی از موقعیت پرچالش انسان جدید و آرمان فراموش‌شده اخلاق در روزگار نو وجود دارد.

نامه رهبری به جوانان حزب فراژی از داستان انقلاب است

مدیر مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری گفت: نامه نوشتن مقام معظم رهبری به جوانان اروپا و آمریکا از داستان انقلاب جدا نیست.

کمتر قوم و ملتی می‌تواند در گنجینه ادبی خود، گذشته پرافتخاری را که ایرانیان دارند، داشته باشد. ما قومی هستیم که از کلاسیک‌ترین تا مدرن‌ترین جریان‌های داستانی دنیا را در میراث ادبی مان جمع کرده‌ایم. ملتی که آن گذشته پرافتخار را دارد نباید از حال خود واهمه داشته باشد. در همان حالی که برخی از منتقدان و ادیب‌شناسان ایرانی سعی در مستعمره نشان دادن ادبیات داستانی ما دارند، برخی از هوشیاران

درس خوانده و درست خوانده با استناد به منابع غنی ادبی کشورمان در می‌یابند که حتی بسیاری از رمان‌های موفق غربی، به تاسی و پیروی از اندیشه و فکر و نگاه و طرح و پیرنگ اندیشمندان و عرفا و ادبای ایرانی نوشته شده است. تنها یک نمونه دم دست آن رمان «کوری» ساراماگو است که تحت تاثیر عین‌الضات همدانی، نویسنده، شاعر و مفسر قرآن ایرانی به رشته تحریر درآمد.

ادبیات داستانی ما در همه چیز حتی از نظریه ادبی و تکنیک‌های نوشتن گرفته تا اصل متن و طرح و ایده در حدی غنی است که کمتر قوم و ملتی می‌تواند ادعا کند چنین داشته‌هایی دارد. مشکل عمده ما عبور سرسری و حتی گاهی ندیدن این متن‌های اصیل در میراث ادبی مان است. ضمن آن‌که هیچ ملتی نمی‌تواند ادعا کند که به اندازه ما نسخ خطی چاپ نشده ادبی و داستانی و عرفانی دارد. یک نمونه کوچک آن ادبیات فارسی در هند و شبه‌قاره است که تعداد نسخ خطی فارسی در شبه‌قاره از خود ایران بیشتر است و دست‌کم نیمی از این‌ها چاپ نشده و حتی خیلی از مولفان آن‌ها غیر ایرانی و هندوهای هستند که به زبان فارسی و استفاده

از فرهنگ و فکر فارسی نوشته‌اند. کاش نیمی از همت و غیرتی که معطوف به ترجمه متون غربی در ایران است، صرف انتشار و تصحیح متونی می‌شد که حتی یک بار هم به چاپ نرسیده‌اند؛ در این صورت منتقدان ادبیات فارسی، به غنای ادبیات داستانی و عرفانی و طنز ما ایمان می‌آوردند.

تصور می‌کنم اندیشه نوشتن بیشتر درباره داستان انقلاب اندیشه‌ای درست و ارزشمند بوده است. این ضرورت هنوز وجود دارد و بسیاری از اتفاقات ارزشمند آن دوره نیاز به نوشته شدن و دیده شدن دارد. مسلماً اتفاقات دوره انقلاب در یک بازه زمانی کوتاه و با سرعت رخ داد و بلافاصله ما وارد دوره ادبیات جنگ و مقاومت شدیم و فرصت

مشکل عمده ما در ادبیات انقلاب، عبور سرسری و حتی گاهی ندیدن فرازها و متن‌های اصیل میراث ادبی مان است

چندانی برای دیدن ادبیات داستانی عصر انقلاب نداشتیم. نباید در این مرحله دچار این اشتباه شویم و بگوییم دیگر بس است و الیوم پرداختن به داستان دوره سال ۵۶ و ۵۷ آن سال‌ها دیگر تعطیل شود! باید وسعت نگاه بیشتری به نویسنده بدیم و اتفاقات آن سال‌های خوب و فراموش نشدنی را در کنار اتفاقات سال‌های قبل و بعد آن ببینیم و حتی انقلاب را در سال‌های نیامده نیز ترسیم کنیم. می‌شود این دایره را وسعت بخشید و اتفاقاتی را دید که اصلاً تا به حال دیده نشده است. امروزه اتفاقات زیبایی در جهان رقم می‌خورد که بی‌تاثیر از انقلاب اسلامی ما نیست. داستان‌نویسان انقلاب باید همه این‌ها را ببینند و حتی واسطه اتصال‌های مبارک دیگری هم باشند.

به عنوان مثال، نامه نوشتن مقام معظم رهبری به جوانان اروپا و آمریکا هم از داستان انقلاب جدا نیست و داستان‌نویس انقلاب باید برای مدیریت فردای جهان برنامه و فکر داشته باشد. معتقدم باید دایره ادبیات انقلاب را وسعت ببخشیم و بدانیم مرکزش کجاست و از دایره اعتقاداتمان هم خارج نشویم.

از اسکار باخبر می‌شویم،
از جشنواره داستان انقلاب
نه!

یادداشت شفاهی حسین فتاحی برای
«هفتمین جشنواره داستان انقلاب»:

جشنواره داستان انقلاب اسلامی (جایزه امیرحسین فردی) با این ایده پایه‌گذاری شد که تصورات کلی که در ذهن مخاطبان از انقلاب وجود دارد، به صورت جزئی تشریح شود. در هر دوره جشنواره داستان انقلاب، بیش از ۳۰ اثر به دبیرخانه جشنواره رسیده و می‌توان گفت آثار قابل توجهی در آرشیو جمع‌آوری شده است. اگر در هر دوره در مجموع ۳۰ اثر به مرحله نهایی راه پیدا کرده باشد و از کیفیت قابل قبولی برخوردار باشد، تا به حال بیش از ۲۰۰ اثر با کیفیت و قابل انتشار در ۷ دوره جشنواره آماده شده است. تولید این تعداد کتاب فعالیت کمی نیست. البته این‌که برای این آثار و خالقانشان چه کرده‌ایم خود بحث قابل توجهی است!

دبیرخانه جشنواره داستان انقلاب در طول یک سال، آثار را گردآوری می‌کند، داوری‌ها انجام می‌شود و آثار برگزیده انتخاب می‌شوند، اما این‌که آثار برگزیده به موقع چاپ شوند، به دست مردم برسند و درباره آن‌ها تبلیغ شود هم مهم است. متأسفانه به زمان بعد از اتمام هر جشنواره توجه کمتری می‌شود.

یکی از فعالیت‌های جشنواره داستان انقلاب باید این باشد که علاوه بر داستان‌نویسان، اندیشمندان و نظریه‌پردازان را وارد این عرصه کند. زمانی این اتفاق می‌افتد که جشنواره داستان انقلاب را به جریانی فرهنگی بدل کنیم. حوزه هنری قدم اصلی را در این راه برداشته، اما تبدیل شدن این جشنواره به یک جریان فرهنگی، همکاری باقی ارگان‌ها و نهادها را می‌طلبد.

متأسفانه مردم کشورمان از برگزیدگان آکادمی اسکار مطلع می‌شوند، اما از جایزه کتاب سال دفاع مقدس و جشنواره داستان انقلاب بی‌اطلاع‌اند! این به دلیل کم‌کاری ما است. باید کسی همت کند تا با رسانه‌های مختلف ارتباط برقرار کند و زمینه بهتر دیده شدن این حرکت‌ها را فراهم کند.

مولوی دوست:

این جشنواره مسیر سبز ادبیات داستانی انقلاب است

هادی مولوی دوست، مدیرکل روابط عمومی و امور بین‌الملل حوزه هنری، در باب هفتمین جشنواره داستان انقلاب یادداشت کوتاهی در اختیار ویرانه این جشنواره قرار داد که در ادامه می‌خوانید.

حفظ دستاوردهای تمدنی هر عصر از راه‌های گوناگونی متصور است؛ اما همواره ادبیات در این میان نقشی تعیین‌کننده داشته است. بررسی آثار داستانی سال‌های اخیر چشم‌اندازهای جدیدی را پیش روی فعالان این عرصه قرار می‌دهد و حکایت از روندی رو به رشد دارد.

آثار هنری غالباً با وقایع خارجی ارتباط معنادار دارند؛ ادبیات و داستان‌نویسی را نیز می‌توان به نوعی بازتاب فرایندهای اجتماعی دانست که در بستر تاریخ هر دوره اتفاق می‌افتد. رخدادها و انقلاب‌ها در درون خویش همواره زمینه‌ساز تغییراتی بنیادین هستند که در ادبیات ملت‌ها می‌توان بروز و ظهورش را دید.

انقلاب اسلامی ایران هم از این منظر بستر ساز تغییرات مختلف در ادبیات شده است. این تغییرات هم در عرصه نوشتار و هم در عرصه اندیشه و طرح مسائل جدید خودنمایی می‌کند. در طول سال‌ها ما بر این جریان از مناظر گوناگون تعریف و نگاه‌های مختلفی ارائه شده است که در حوصله این سطور نیست.

به هر صورت، در تگاهی به این سیر جهشی به شهادت آمار و خروجی چاپخانه‌ها در ادبیات پس از انقلاب در زمینه داستان‌نویسی شاهد حضور نیروهای تازه‌نفس هستیم. اما این افزایش نویسندگان شرط کافی در کیفیت داستان‌نویسی نبوده است؛ و واقعیت این است که نیاز جامعه انقلاب اسلامی ایران با کارنامه ادبیات داستانی معاصر کشور فاصله دارد و باید در این خصوص همگان کوشش نمایند. البته با ورود به دهه چهارم انقلاب در کنار همه مسایل فرهنگی و پشت سرگاردن مراحل گوناگون، «داستان انقلاب» رفته‌رفته خود به یک هویت جدید در ابعاد مختلف دست یافته است و فرزندان انقلاب نیز از حسن اعتماد آن بهره‌جسته و پاسخی هر چند نه در قدر و اندازه آن اما در حد بضاعت خویش با اخلاص ارائه داده‌اند. در شرایط حاضر لزوم میدان دادن به نویسندگان جوانی که این عرصه را برای درخشش قلم خویش برگزیده‌اند از اهمیت بسزا در پویایی و مانایی این جریان برخوردار است. و بر همگان است که در راه اعتدال و ثمربخشی بیشتر انقلاب بکوشیم. جشنواره داستان انقلاب یکی از تلاش‌هایی است که در این عرصه صورت می‌گیرد و مرحوم امیرحسین فردی پایه‌گذار مسیری شد که از آن می‌توان به عنوان مسیر سبز ادبیات داستانی انقلاب یاد کرد.

گزارشی از گذر ۷ دوره «جشنواره داستان انقلاب»

جشنواره داستان انقلاب در تداوم هفت سال آرمانگرایی ادبی

پیروزی انقلاب اسلامی فصل جدید تحولات عرصه فرهنگ را در ایران رقم زد. به تبع آن، عاملان فرهنگ از شاعران و نقاشان گرفته تا نویسندگان و سینماگران تحت تاثیر فضای آرمانگرایانه انقلاب قرار گرفته و هر یک تلاش کردند به سهم خود بازتاب دهنده این تحول باشند.

باید سال‌ها می‌گذشت تا این بازتاب دهندگی فرهنگی به ثبات برسد، دهه سوم انقلاب اسلامی را از این نظر می‌توان دهه تثبیت بازتاب انقلاب در شاخه‌های مختلف هنری دانست. این دهه با چند سال این طرف و آن طرف‌تر، سال‌های شاهد درخشش موج تازه‌ای در هنر انقلاب بوده که در هنر انقلاب بوده که در این بین، ادبیات داستانی

دهه سوم انقلاب اسلامی را می‌توان دهه تثبیت بازتاب انقلاب در شاخه‌های مختلف هنری دانست. این دهه شاهد درخشش موج تازه‌ای در هنر انقلاب بوده و در این بین ادبیات داستانی از منظر نظری شاید پربرترین رسانه بازتاب‌دهنده انقلاب باشد

از منظر نظری شاید پربرترین رسانه انقلاب بود. یقیناً آغازگری این موج و جنبش ادبی تحت تاثیر تلاش‌های بزرگانی بود که امروز یا دست از کار کشیده‌اند یا بدرود حیات گفته‌اند؛ زنده‌یاد امیرحسین فردی یکی از این بزرگان است که راهی نور را برای ارتقای ادبیات داستانی کشور نشان داد. نویسنده فروتن «اسماعیل» تا پنجمین دوره جشنواره داستان انقلاب خودش سکانداری این سفینه را به دست گرفت و اسماعیل‌وار خود را نثار رویدادی کرد که پس از ۷ دوره به یکی از مهم‌ترین جشنواره‌های ادبی کشور تبدیل شد.

ایجاد دغدغه پرداختن و شناخت بن‌مایه‌های انقلاب در میان نسل جوان در کنار پرداختن به مسائل روز و مبتلابه جامعه از جمله موضوعاتی بود که زنده‌یاد فردی به خوبی ضرورت آن‌ها را درک کرده بود و تلاش کرد آن‌ها را گسترش دهد.

وقتی در سال ۱۳۸۶ زنده‌یاد فردی جشنواره داستان انقلاب را پایه‌ریزی کرد به این جشنواره و نویسندگان جوان امیدهای فراوان داشت و این امید را تا آخرین روزهای عمرش از دست نداد. او می‌خواست جوانان اهل قلم پیگیر آرمان انسانی انقلاب باشند، نه این که با سقوط به ورطه بی‌آرامی ادای

نویسندگانی را دریاورند که خبری از اهداف پنهان جریان بی‌آرامی ندارند.

اکنون از تولد جشنواره داستان انقلاب ۷ سال می‌گذرد. ۷ سالی که ۲ سال آن بدون حضور بنیان‌گذارش «امیر ادبیات انقلاب» برگزار می‌شود و اتفاقات نویی را هم با خود به همراه داشته است. به نظر می‌رسد جمعی از نظریه‌پردازان و سیاست‌گذاران فرهنگی دست به دست هم داده‌اند تا با تعریفی نو، جشنواره داستان انقلاب را در

مسیری قرار دهند که زمینه پیوستن نیروهای پیش‌کسوت و صاحب‌قلم با جوانان و نویسندگان را فراهم کنند و همگان را در موج نوی ادبیات انقلاب سهیم بدانند. جشنواره داستان انقلاب از آغاز فعالیت‌اش تاکنون موضوعاتی چون

«پیروزی انقلاب»، «رخدادهای قبل و بعد از انقلاب»، «سرنوشتی رژیم شاه»، «حادثه طبس»، «وجود گروه‌های دشمن و منافق برای ایجاد رعب و وحشت میان مردم» و «تاثیر انقلاب اسلامی بر دیگر انقلاب‌های موجود در کشورهای همسایه» را برای خلق آثار ارسالی ارائه داده است.

همین موضوعات در دوره‌های متوالی و گاه با اندک تغییراتی ثابت مانده است.

آمار آثار ارسالی به جشنواره داستان انقلاب از آغاز تاکنون به این ترتیب بوده است: «دوره اول ۳۹۶ اثر»، «دوره دوم ۳۹۴ اثر»، «دوره سوم ۳۷۰ اثر»، «دوره چهارم ۳۷۵ اثر»، «دوره پنجم ۳۴۷ اثر»، «دوره ششم ۴۰۰ اثر» و «دوره هفتم ۳۸۳». این آثار که در قالب‌های رمان و داستان کوتاه هستند برای مخاطبان نوجوان و بزرگسال نوشته شده‌اند.

نویسندگان نام‌آشنایی چون محمدرضا بارامی، سیدحسن ارسنجانی، حسین فتاحی، محمدکاظم مزینانی، محمدعلی گودینی، عزت‌الله الوندی، سیدهاشم حسینی، جواد افهمی، منصور انوری، معصومه عبوسی، محمدرضا شرفی خوشان، بهناز ضرابی‌زاده و فرهاد کوه‌پیمانها تنها برخی از چهره‌های برگزیده این رویداد ادبی در طول این سال‌ها بوده‌اند و البته انتشارات سوره مهر وابسته به

زروی نصرآباد:

داوران جشنواره، به هیچ وجه صاحبان آثار راه یافته را نمی‌شناسند

دیبر اجرایی هفتمین جشنواره داستان انقلاب گفت: آثاری که به جشنواره داستان انقلاب ارسال شده‌اند، همچون دیگر جشنواره‌های حوزه هنری، کد رهگیری می‌گیرند و داوران به هیچ وجه صاحبان آثار را نمی‌شناسند.

محمد زروی نصرآباد، دیبر اجرایی هفتمین جشنواره سراسری داستان انقلاب، در گفت‌وگو با ویژه‌نامه این جشنواره بیان این‌که تمام جشنواره‌های حوزه هنری به صورت سامانه‌ای و با نظمی به خصوص برگزار می‌شود، اظهار کرد: آثاری که به جشنواره داستان انقلاب ارسال شده‌اند، همچون دیگر جشنواره‌های حوزه هنری، کد رهگیری می‌گیرند و داوران به هیچ طریق صاحبان آثار را نمی‌شناسند.

وی با اشاره به حضور برخی چهره‌های تکراری در جشنواره داستان انقلاب، گفت: تکرار حضور برخی چهره‌ها در جشنواره‌ها برای جوانانی که شاید امکانی برای انتشار و ارائه آثارشان ندارند اتفاق خوبی است و باعث می‌شود آثارشان به پختگی برسد.

به گفته زروی، همچنین زمانی که جشنواره‌ای با موضوعی خاص برگزار می‌شود، تعداد افرادی که در آن جشنواره حضور پیدا می‌کنند نیز اندک می‌شوند و این تکرار حضور چهره‌ها را به دنبال دارد.

دیبر اجرایی هفتمین جشنواره داستان انقلاب درباره جوایز این دوره جشنواره داستان انقلاب گفت: جوایز این دوره از جشنواره نیز همچون دوره گذشته، پس از پایان برگزاری آن، به حساب برگزیدگان واریز می‌شود.

وی در پایان گفت: به این ترتیب، قرار نیست برگزیدگان برای دریافت جوایزشان بیش از حد انتظار بکشند یا با مشکلی مواجه شوند.

سوره مهر در دستور کار انتشار قرار گرفته‌اند و برخی دیگر در آستانه انتشاراند؛ انتشارات سوره مهر اعلام کرده که همه این‌ها تا نیمه نخست سال ۹۴ پشت و پزیرترین کتابفروشی‌ها قرار خواهند گرفت؛ مجموعه داستان کوتاه نوجوان «گره لنگ دراز» (آثار برگزیده سومین دوره) «زنی با کفش‌های مردانه» نوشته محمدعلی گودینی (برگزیده سومین دوره)، مجموعه داستان کوتاه نوجوان «از ما بهترون» (آثار برگزیده پنجمین دوره)، مجموعه داستان کوتاه بزرگسال «خلسه با طعم باروت» (آثار برگزیده پنجمین دوره) و رمان «از عشق آباد تا عشق آباد ۱ و ۲» نوشته منصور انوری (برگزیده سومین دوره).

جشنواره داستان انقلاب تاکنون فرازها و فرودهای زیادی را پشت سر گذاشته تا امروز به‌عنوان فستیوالی جدی برای ادبیات داستانی کشور لحاظ شود.

شاید جدی‌ترین شوک جشنواره داستان انقلاب فقدان امیرحسین فردی پس از اتمام دور پنجم بود؛ اگر چه پرکردن جای خالی او در مدتی کوتاه بعید به نظر می‌رسید، اما انتخاب حسین فتاحی به‌عنوان دومین دیبر این جشنواره، قوت ادامه یافتن آن را همچنان تضمین کرده است.

حالا پس از ۳۶ سال، انقلاب اسلامی که به گفته مرحوم فردی پرنگاه‌های مخوف را پشت سر گذاشته و با شجاعت دست به نوزایی زده، جریانی ادبی را ایجاد کرده که در گرو تعلقش به آن نوزایی نخستین، در اندیشه دگرگونی ادبیات داستانی معاصر ایران است! دگرگونی‌ای که زنده‌یاد فردی معتقد بود روح تازه‌ای به جسم ادبیات بخشیده است. اکنون که تندیس این جشنواره منقوش به «جایزه امیرحسین فردی» شده، بیش از پیش آرمان نوزایی ادبیات داستانی ایران بر دوش یادگار اوست: «جشنواره داستان انقلاب»!

حوزه هنری هم از آثار خلق شده در این جشنواره غافل نمانده و چاپ آثار برگزیده و برتر آن را به عهده گرفته است. این آثار در گذر این سال‌ها به عنوان خروجی جشنواره بر جای مانده و اکنون می‌توانند مورد ارزیابی منتقدان و صاحب نظران قرار بگیرند؛ «تالار پذیرایی پایتخت» محمدعلی گودینی، «شاه بی‌شین» محمدکاظم مزینانی، «اشک آخر» سیدهاشم حسینی، آثار برگزیده دور اول جشنواره بودند که اکنون منتشر شده‌اند.

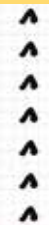
در دور دوم کتاب‌های «فصل کبوتر» به قلم حسین فتاحی، «گل سنگ» به قلم سیدهاشم حسینی، «تفنگ پدر بر بام‌های تهران» به قلم حسن بهرامی و مجموعه داستان «چقدر حرف نمی‌زند» آثار برگزیده بودند که به زیور طبع آراسته شدند.

آثار برگزیده دور سوم و منتشر شده توسط سوره مهر هم عبارت‌اند از: «میوه‌های رسیده» نوشته سیدمهداد موسویان، «عقربه‌ها خوابشان می‌آید» نوشته معصومه عیوضی، «قسمت دوم» نوشته سیدهاشم حسینی، «ناهید» نوشته شهریار زمانی، «آن مرد با باران می‌آید» نوشته وجیهه علی اکبر سامانی و «از عشق آباد تا عشق آباد ۱ و ۲» نوشته منصور انوری.

«مبصر کلاس هشتم» نوشته سیدحسن حسینی ارسنجان، «مرغ هوا» نوشته عزت‌الله الوندی، «محلله حاجی» نوشته بهناز ضرابی‌زاده هم که برگزیدگان دوره چهارم جشنواره بودند در حال حاضر منتشر شده و در بازار کتاب قابل دسترسی هستند.

«خنده زار» به قلم محمد محمودی نورآبادی، «آه با شین» به قلم محمدکاظم مزینانی و مجموعه داستان «لطفای پیغام خود را بگذارید»، به عنوان آثار برگزیده پنجمین دوره جشنواره داستان انقلاب هم چاپ شده و روی قفسه‌های کتابخانه‌ها قرار گرفتند.

برخی از داستان‌های برگزیده جشنواره داستان انقلاب هم توسط انتشارات

احمدزاده:

جشنواره داستان انقلاب
چهره واقعی انقلاب را
در قالب هنر ارائه دهد

برگزیده بخش داستان کوتاه
بزرگسال «هفتمین جشنواره
داستان انقلاب» گفت: وقتی
عده‌ای با کارهای نادرستان
چهره انقلاب را مخدوش
می‌کنند، نویسندگان انقلاب
اسلامی می‌توانند در قالب
داستان چهره واقعی انقلاب
اسامی را به مردم ارائه دهند.

محمدسعید احمدزاده
نویسنده داستان کوتاه «اسد»
در گفت‌وگو با ویژه‌نامه
هفتمین جشنواره داستان انقلاب
گفت: «اسد» داستانی است که
در آن شاگرد یک راننده اتوبوس
اتفاق ساده‌ای را تشریح می‌کند:
راننده، شاگرد و یک استوار
که در بین راه سوار اتوبوس
می‌شود، شخصیت‌های اصلی
داستان را تشکیل می‌دهند.

این نویسنده درباره علت
حضورش در هفتمین دوره جشنواره
داستان انقلاب اظهار کرد: وقتی
دیدم دغدغه جشنواره داستان
انقلاب به دغدغه‌های من در
داستانی که نوشته‌ام نزدیک
است، تصمیم گرفتم که اثرم
را به جشنواره داستان انقلاب
ارسال کنم.

به گفته احمدزاده، اگر بتوانیم
انقلاب اسلامی را از طریق هنر
و ادبیات به مردم بشناسانیم
اتفاق مبارکی را رقم زده‌ایم.
هر شخصی که در دوران وقوع
انقلاب اسلامی در میدان مبارزه
بوده و با ظلم مبارزه کرده،
قطعاً هدفی داشته است،
روایت و نمایش این اهداف در
قالب داستان می‌تواند برای
مخاطبان آموزنده باشد.

نویسنده «اسد» گفت:
متأسفانه در روزگار ما اتفاقاتی
از قبیل ریاکاری و اختلاس
و... رخ می‌دهد که اصلاً با
اهداف انقلاب اسلامی سازگاری
ندارد. در این شرایط نشان
دادن چهره واقعی انقلاب
اسلامی به خصوص به نسل
جوان می‌تواند از اهداف
مهم جشنواره داستان انقلاب و
نویسندگان آن باشد.

در نشست خبری «هفتمین جشنواره داستان انقلاب» مطرح شد

تنور داستان انقلاب، با گعده‌های نویسندگان گرم می‌شود

دبیر هفتمین جشنواره داستان انقلاب گفت:
برگزاری سالانه جشنواره داستان انقلاب بدون تدارک
سالانه جلسات نقد و بررسی نتیجه‌بخش نیست.

در این نشست خبری که یازدهم اسفند برگزار
شد، حسین فتاحی گفت: جشنواره داستان انقلاب با
این هدف ایجاد شد که منجر به تولید تعداد بیشتری
داستان کوتاه و بلند درباره انقلاب اسلامی شود و تنور
این جریان ادبی را در کشور گرم نگاه داریم.

وی با بیان این که در فراخوان این دوره از جشنواره
تغییراتی اعمال شده است، افزود: از جمله این تغییرات
آن است که موضوعاتی غیر از آنچه پیش‌تر وجود
داشت، به جشنواره اضافه شد و مضامین مورد توجه
برای خلق اثر ادبی در جشنواره گسترده‌تر شد. این
مسئله در نهایت به حضور ۳۸۳ اثر از ۲۳۸ هنرمند در
این دوره از جشنواره منجر شد.

فتاحی به بازبینی این آثار توسط داوران این دوره
از جشنواره اشاره کرد و گفت: از مجموع آثار رسیده
به دبیرخانه هفتمین دوره جشنواره داستان انقلاب، ۱۳
داستان کوتاه نوجوان، ۷ رمان نوجوان، ۴۰ داستان
کوتاه بزرگ‌سال و ۱۲ رمان بزرگ‌سال به مرحله
نهایی داوری این دوره رسید.

بخش پایانی سخنان دبیر هفتمین جشنواره داستان
انقلاب به ارائه گلایه‌هایش اختصاص یافت؛ وی
گفت: هر ساله زحمت زیادی برای برگزاری این
جشنواره بزرگ کشیده می‌شود، اما متأسفانه در نهایت
تنها سالی یک بار دور هم جمع می‌شویم. قرار ما با
دوستان حوزه هنری این بود که اگر چه جشنواره

داستان انقلاب به‌طور سالانه برگزار می‌شود، اما تلاش
کنیم در طول سال تنور داستان انقلاب داغ‌نگه داشته
شود و اردوها، نشست‌ها، گپ‌وگفت‌ها و گعده‌های
نویسندگان این حوزه دایر باشد و برگزیدگان و
شرکت‌کنندگان در دوره‌های مختلف داستان انقلاب
به این بهانه دور هم جمع شوند و این دیدوبازدیدها به
ارتقای سطح ادبی کشور بینجامد. حوزه هنری به این
مسئله توجه کند تا ترتیبی داده شود که در طول سال
امکان دیدار و گفت‌وگو و احوالپرسی اهالی جشنواره
و شرکت‌کنندگان در آن مهیاتر شود.

در ادامه این نشست ساسان ناطق، مدیر کارگاه
قصه و رمان حوزه هنری، گفت: برگزاری ۷ دوره از
جشنواره داستان انقلاب ما را به مرحله‌ای رسانده که با
اتکا به تجربه‌مان می‌توانیم بگوییم که چه نقاط قوت و
ضعفی در زمینه داستان انقلاب داریم. در سال ۹۴ قصد
ما پشتوانه‌سازی برای تداوم تولید آثار داستانی ادبیات
انقلاب است و در این راستا به استان‌های کشور نگاهی
ویژه خواهیم داشت.

به گفته مدیر کارگاه قصه و رمان حوزه هنری،
برگزاری کارگاه داستان‌نویسی در ۵ استان کشور
از مهم‌ترین برنامه‌هایی است که توسط حوزه
هنری به اجرا در می‌آید. علاوه بر این، نشست‌های
نقد و بررسی آثار را نیز خواهیم داشت که یکی از
موضوعات انتخاب‌شده درخصوص داستان‌های
برگزیده در جشنواره داستان انقلاب خواهد بود. از
سوی دیگر فصلنامه ادبیات داستانی نیز با محوریت
کتاب‌های چاپ‌شده منتشر خواهد شد.

در پایان نشست رسانه‌ای هفتمین جشنواره داستان
انقلاب، محمد زروئی نصرآباد دبیر اجرایی این
جشنواره اعلام کرد که ۴ کتاب برگزیده ششمین
دوره جشنواره داستان انقلاب تا اختتامیه دوره جاری
منتشر خواهد شد.

کوشکی:

ادبیات داستانی امروز به فقدان روحیه آرمانگرایانه دچار شده است

فاصله از دغدغه‌های جامعه امروز، داستان‌ها را به اموری فانتزی بدل کرده است

چنین اثری اساساً در حوزه ادبیات داستانی هم قرار نمی‌گیرد. داستانی که هم سو و هم نوا با انقلاب اسلامی است نباید از نظر هنری ضعیف، یا حتی متوسط باشد.

وجود ارزش‌های ادبی و هنری برای آثار حوزه ادبیات داستانی انقلاب اسلامی از ضروریات است. کوشکی منطق نبودن داستان‌ها با نیازهای روز جامعه را عامل

عضو هیئت علمی دانشگاه تهران گفت: فضای عمومی ادبیات داستانی ما بی‌ارتباط با جامعه و دغدغه‌های آن است؛ فضایی به شدت وام‌گرفته و تقلیدی

از قالب‌های داستانی غرب و به دور از قالب‌های ایرانی و اسلامی که هیچ نسبتی با جامعه ما برقرار نمی‌کند. محمداصداق کوشکی، استاد حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، در گفت‌وگو با ویژه‌نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب با بیان این

فضای عمومی ادبیات داستانی ما بی‌ارتباط با جامعه و دغدغه‌های آن و فضایی به شدت وام‌گرفته و تقلیدی از قالب‌های داستانی مغرب زمین است؛ حتی اگر این آثار را روشنفکرانه هم بدانیم، می‌بینیم که خود روشنفکران هم - اگر راست بگویند - با آن آثار ارتباط برقرار نمی‌کنند

عدم استقبال از آثار داستانی دانست و گفت: مردم کشور ما اهل داستان خواندن هستند، اما داستانی که با مردم ارتباط برقرار کند، کم‌نوشته می‌شود. آثار ما اگر منطبق با نیازهای جامعه ما باشد چه در قالب رمان و چه در قالب اقتباس ادبی در فیلم و مجموعه

تلویزیونی و... حتما دیده خواهد شد و مخاطبان را جذب می‌کند.

عضو هیئت علمی دانشگاه تهران افزود: متأسفانه فضای عمومی ادبیات داستانی ما بی‌ارتباط با جامعه و دغدغه‌های آن و فضایی به شدت وام‌گرفته و تقلیدی از قالب‌های داستانی مغرب زمین است. عموم آثار داستانی ما قالب ایرانی - اسلامی ندارد و بدین ترتیب نسبتی با جامعه ما برقرار نمی‌کند. حتی اگر این آثار را روشنفکرانه هم بدانیم، می‌بینیم که خود روشنفکران هم - اگر راست بگویند - با آن آثار ارتباط برقرار نمی‌کنند. به همین خاطر داستان‌های امروز بیشتر به اموری فانتزی و زینت‌المجالس تبدیل شده‌اند. کوشکی با بیان این که امام خمینی (ره) کتابخانه شخصی کوچکی داشتند که به‌روزترین کتاب‌ها در کتابخانه ایشان دیده می‌شد، گفت: این نشان‌دهنده اهمیتی است که ایشان به داستان می‌دادند. اما امروز ادبیات داستانی در کشور ما جایگاه مناسبی ندارد تا از طریق آن بتوانیم شاهد پیشبرد آرمان‌های فرهنگی انقلاب اسلامی باشیم.

که ادبیات داستانی ما در شکل کلی‌اش با فقدان روحیه آرمان‌گرایانه روبه‌رو است، افزود: جشنواره داستان انقلاب که توسط مرحوم امیرحسین فردی تأسیس شد، راه بزرگی را شروع کرده است. راهی که هدفش ایجاد آرمانگرایی انسانی و اخلاقی در ادبیات داستانی است. وی درباره داستان انقلاب گفت: یقیناً ادبیات انقلاب اسلامی، تنها ادبیاتی نیست که درباره زمان انقلاب و یا در فضای انقلاب اسلامی نوشته و منتشر شده باشد، بلکه این ادبیات بیشتر هم‌فکر و هم‌سو با جهت‌گیری‌های انقلاب اسلامی است. بنابراین دغدغه و خلاقیت نویسنده باید در جهت هم‌نوایی، هم‌دلی و هم‌سوئی با انقلاب اسلامی باشد، نه نوشتن درباره وقایع وقوع انقلاب اسلامی. به گفته عضو هیئت علمی دانشگاه تهران، اگر ما هم‌نوایی و هم‌افقی با انقلاب اسلامی را در داستانی ببینیم، اما از لحاظ داستانی و پرداخت هنری فاقد ارزش ادبی باشد، این اثر نمی‌تواند در حوزه ادبیات داستانی انقلاب اسلامی قرار بگیرد.

رودگر:

«دخیل هفتم» جایزه می‌گیرد، ولی مجوز نمی‌گیرد

برگزیده بخش رمان بزرگسال هفتمین جشنواره داستان انقلاب گفت رمانش بر ارزش‌ها و باورهای اسلامی و انقلابی استوار است، اما وزارت ارشاد به آن مجوز نشر نمی‌دهد.

محمد رودگر، نویسنده رمان «دخیل هفتم»، در گفت‌وگو با ویژه‌نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب درباره اثرش گفت: «دخیل هفتم» ناظر به مبارزات انقلاب اسلامی و دفاع مقدس است که تم عاشقانه دارد. در حقیقت سعی کرده‌ام در این داستان یک عشق عارفانه را انعکاس دهم.

وی ادامه داد: این رمان ناگفته‌هایی از انقلاب و جنگ را بازگو می‌کند. شخصیت اول آن با یک جوان امروزی آشنا می‌شود که نه انقلاب را دیده و نه جنگ تحمیلی را. خواستم در این رمان آدمی که تجربه حضور در انقلاب اسلامی و دفاع مقدس را دارد با جوانی که این تجربه را نداشته مقایسه کنم و در این راه به فضاهایی ورود پیدا کردم که در ادبیات داستانی سابقه نداشته است.

این نویسنده گفت: با وجود این‌که «دخیل هفتم» در چند جشنواره، چند جایزه برده، اما هنوز از وزارت ارشاد موفق به دریافت مجوز نشر نشده است. تاکنون حدود دو سال است که این کتاب با درهای بسته مواجه شده؛ برای من جای تعجب است که چگونه در کشور ما به یک داستان جایزه می‌دهند، اما مجوز نمی‌دهند!

رودگر درباره هدفش از شرکت در هفتمین جشنواره داستان انقلاب گفت: هدف من از شرکت در این جشنواره همان هدفی بوده که این رمان را به خاطرش نوشتیم؛ می‌خواستم مسائل انقلاب را طوری بیان کنم که کسی تا به حال به آن توجه نکرده است. وی به برگزارکنندگان جشنواره داستان انقلاب پیشنهاد داد که ابعاد این جشنواره متنوع‌تر و گسترده‌تر شود. وی گفت: پیشنهاد می‌کنم که در داورهای جشنواره طیف‌های متنوع‌تری از داوران حضور پیدا کنند.

شب‌ها پاسداری دادیم

خمینی (ره) به عنوان معجزه بزرگ تاریخ و یک اتفاق بزرگ بعد از عاشورا ظهور کرد. **مردم امام (ره) را واقعا در ماه می دیدند**

بنده یادم هست که حضرت امام (ره) قرار بود ۱۲ بهمن ۵۷ تشریف بیاورند ایران، زمستان خیلی سرد و پرفرفی بود، میلیون‌ها نفر مشتاق بودند که امام (ره) را ببینند، یکدفعه از ورود حضرت امام (ه) به ایران ممانعت کردند. وقتی گفته شد که امام (ره) نخواهد آمد، شب مهتابی بود و نمی‌دانم کدام شیرپاک خورده‌ای انگشت اشاره‌اش را به سمت ماه دراز کرد و گفت: من امام را می‌بینم و همه انگشت‌های اشاره‌شان را به سمت ماه گرفتند که امام در آن بود.

یک نگاه عاشقانه، عارفانه که خیلی عجیب بود، مردم واقعا امام (ره) را می‌دیدند. خیلی از بزرگان گفتند که خرافه است، اما به نظر من کاملا عشق بود، مردم به نوعی می‌گفتند اگر شما امام (ره) ما را به ایران راه نمی‌دهید،

برای کسانی که در عرصه ادبیات کشور، به ویژه ادبیات انقلابی و متعهد قلم می‌زنند و یا از علاقه‌مندان این وادی هستند، مرحوم امیرحسین فردی نامی آشناست که به سادگی از ذهن‌ها پاک نمی‌شود.

او که به حق معلم مهربان ادبیات انقلاب بود، تا آخرین لحظات عمرش برای اعتلای این ادبیات و زنده نگاه داشتن آرمان‌های انقلاب اسلامی کوشید و همواره عشق و شور انقلاب در رفتار و سخنانش پیدا بود.

در زیر سخنانی از مرحوم فردی در باب انقلاب و فراز و نشیب‌هایش که در دیداری با خبرنگاران پایگاه خبری حوزه هنری مطرح کرده بود آمده است:

ارتباط نسل ما با انقلاب ارتباطی بر مبنای رفاقت است؛ شما با کسی که رفیق می‌شوید تا آخر عمر پایش می‌ایستد. هر چه هم سختی و مشکل نصیبان شود باز هم پایش می‌ایستد و می‌خواهید به پای این عهد بمانید. ما این عهد را زمانی بستیم که نمی‌دانستیم اصلا چیزی هم قرار است به وجود بیاید یا خیر؟ ما حتی نمی‌دانستیم که قرار است انقلابی باشد یا نه؟ اصلا اسمی از جمهوری اسلامی نبود. ما عهدی با خدای خودمان بستیم و امیدوارم تا آخر عمر هم بر این عهد و پیمان باقی بمانیم.

روزهای قبل از انقلاب به درد مردن می‌خورد نه زندگی

باید بدانید که مادر سرزمین خود غریب بودیم، اسما صاحب مملکت بودیم ولی رسما صاحب آن نبودیم. برای این‌که ما تصمیم گیرنده نبودیم، دیگران در مورد ما تصمیم می‌گرفتند و معیشت زندگی ما را شکل می‌دادند.

پیش از انقلاب هر جا می‌رفتیم، هر اداره و سازمانی می‌رفتیم، جای پای بیگانگان را احساس می‌کردیم و این یک اهانت بود، حتی مردم ما اجازه پوشش سنتی و ملی خود را هم نداشتند، می‌خواستند هویت ما را از بین ببرند و تاریخ ما را تحریف کنند. چنین فضایی بیشتر به درد مردن می‌خورد تا زندگی.

هیچ کس امیدی نداشت که بتواند خودش را از این دام خلاص کند، اما خداوند تبارک و تعالی عنایت کرد و شخصیتی مانند امام

برگزیده بخش رمان نوجوان هفتمین جشنواره داستان انقلاب با اشاره به عدم توازن درخصوص توجه به ادبیات انقلاب و دفاع مقدس، گفت: یادمان نرود که انقلاب اسلامی زمینه‌ساز ارزش‌های دفاع مقدس بوده است.

سجاد خالقی، نویسنده رمان «ظلمت سفید»، در گفت‌وگو با ویژه‌نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب درباره داستان‌اش گفت: من اهل استان چهارمحال بختیاری هستم و چون دیدم داستان‌های چندانی در رابطه با اقوامی که در این استان حضور دارند نوشته نشده، خواستم داستانی بنویسم که در آن حق اقوام بختیاری ادا شود. رمان «ظلمت سفید» برای نوجوانان نوشته شده و به مشکلات اقوام بختیاری در ۳۸ سال گذشته اشاره می‌کند.

خالقی با بیان این‌که این داستان در دو بخش نوشته شده است، افزود: بخش اول آن درباره یک نوجوان بختیاری است که به پسری که در جریان وقوع انقلاب اسلامی از تهران فرار کرده، کمک می‌کند و او را از کوه‌ها عبور می‌دهد. بخش دوم آن هم به حوادثی که برای یک نوجوان دیگر در دوران مشروطه اتفاق می‌افتد، اشاره می‌کند؛ در پایان داستان این دو نوجوان با هم ارتباط پیدا می‌کنند.

این نویسنده توجه به موضوع انقلاب اسلامی را در قالب یک جشنواره ادبی کاری ارزشمند خواند و گفت: در بیشتر جشنواره‌ها وقتی حرف از کارهای ارزشی می‌شود، عموماً به سراغ دفاع مقدس می‌رویم و کمتر به انقلاب اسلامی توجه می‌شود. در حالی که انقلاب اسلامی زمینه‌ساز ارزش‌های دفاع مقدس بوده است.

وی در پایان گفت: این جشنواره محل خوبی برای آشنا شدن و ارتباط گرفتن نویسندگان ادبیات انقلاب با یکدیگر است.

مسئولان جشنواره باید فضایی فراهم کنند که این ارتباط بعد از پایان هر دوره و در طول سال حفظ شود.

مخالفان ما بهتر از ما می‌دانند که امروز در زمینه ادبیات داستانی انقلاب، دوران خوبی را سپری می‌کنیم. مشکلمان کمبود کار رسانه‌ای و کارشناسانه است؛ داریم در سکوت حرکت می‌کنیم!

ما محبوب خودمان را در ماه می‌بینیم. متأسفانه هر چه از سال‌های نخست پیروزی انقلاب اسلامی دورتر می‌شویم، می‌بینیم که از آن پرتاب اولیه فاصله می‌گیریم. رفته رفته می‌بینیم که این شتاب کمتر می‌شود. مگر این‌که انسان خودش را تقویت کند. به هر حال، انسان موجودی ناراضی از شرایط است و می‌خواهد شرایط را تغییر

روزها قصه نوشتیم

صفوی:

توصیف انقلاب در قالب داستان، از بهترین راه‌های حفظ حقایق آن است

برگزیده بخش داستان کوتاه نوجوان «هفتمین جشنواره داستان انقلاب» گفت: یکی از مهم‌ترین اهداف جشنواره داستان انقلاب بیان ارزش‌ها و حفظ آن‌ها برای نسل جدید است.

رقیه سادات صفوی، نویسنده داستان کوتاه «شاه پریون»، در گفت‌وگو با ویژه‌نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب درباره این اثر گفت: «شاه پریون» یک داستان نوجوان است که از زبان یک کودک نقل می‌شود؛ موضوع آن در رابطه با دختری است که باید پیش شاه شعری در مدح او بخواند، استادش به او می‌گوید باید تمرین کنی تا پیش شاه شعر را اشتباه نخوانی اتفاقاتی که در ادامه برای این دختر می‌افتد در داستان «دختر شاه پریون» روایت شده است.

وی با بیان این‌که خوشبختانه جشنواره داستان انقلاب هر سال با استقبال بیشتری نسبت به سال گذشته‌اش برگزار می‌شود، گفت: یکی از نقاط قوت جشنواره این است که آثار تألیف شده در معرض داوری داوران خوبی قرار می‌گیرند و امتیاز مهم‌تر این است که آثار برگزیده جشنواره منتشر می‌شود؛ این موضوع انگیزه زیادی را در میان نویسندگان عرصه ادبیات داستانی ایجاد می‌کند.

صفوی با اشاره به این‌که نسل جدید نیازمند آگاهی از حقایق انقلاب است، خاطرنشان کرد: یکی از بهترین راه‌های حفظ حقایق و ارزش‌های انقلاب اسلامی توصیف آن‌ها از طریق ادبیات داستانی است. به نظر من یکی از مهم‌ترین اهداف این جشنواره نیز همین بیان ارزش‌ها و حفظ آن‌ها برای نسل جدید است. وی در پایان عنوان کرد: من معتقدم که جشنواره داستان انقلاب در همین مدت برگزاری خود توانسته جای خود را در عرصه ادبیات انقلاب اسلامی تثبیت کند؛ این جشنواره توانسته در دورانی که کسی به حوزه ادبیات انقلاب اسلامی آنچنان توجه نشان نمی‌دهد، حداقل سالی یک بار توجهات را به این بخش جلب کند.

و جوان‌ها هم این چیزها را می‌بینند و درباره نظام جمهوری اسلامی قضاوت اشتباه می‌کنند.

ما این مملکت را ساده نساختم. همیشه هم ساختن سخت‌تر از خراب کردن است، زمانی که می‌خواستیم حوزه هنری را بسازیم یک روز غذای گرم نخوردیم، غذایمان همیشه حاضری بود و چون امنیت نداشتیم، شب‌ها اسلحه به دست می‌گرفتیم و بیدار می‌ماندیم و روزها قصه می‌نوشتیم.

متاسفانه برخی جوانان نمی‌دانند که با چه خون دلی این مملکت را ساخته‌ایم.

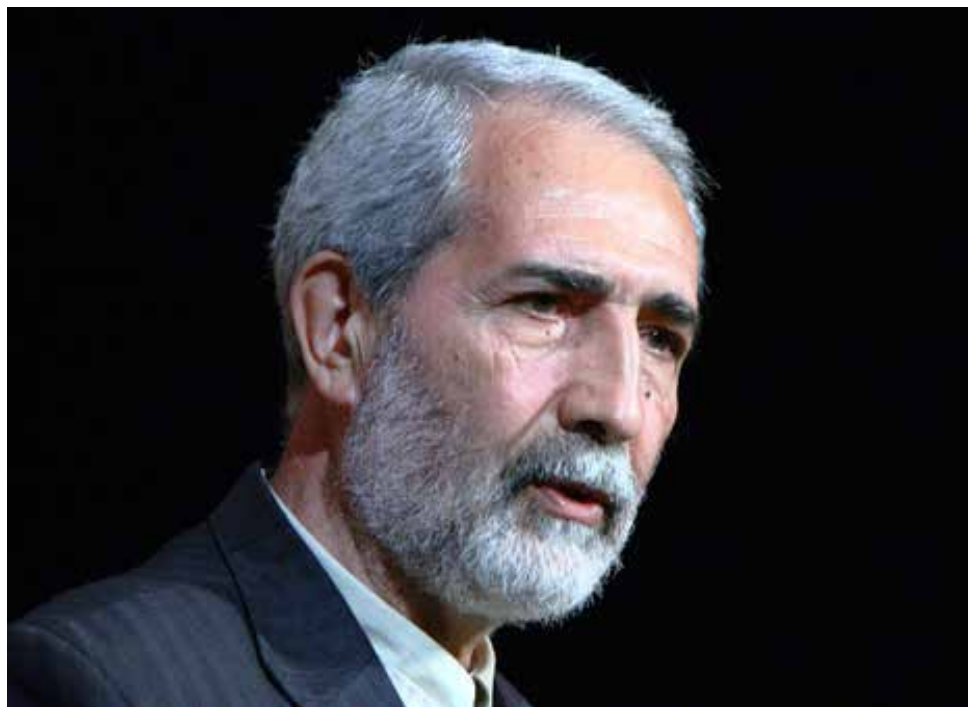
امروز هم در زمینه ادبیات داستانی دوران خوبی را سپری می‌کنیم.

این را مخالف‌های ما بهتر از ما می‌دانند. سال ۸۶ که قرار بود جشنواره داستان انقلاب شروع به کار کند یکی از روزنامه‌های جناح مخالف، یک صفحه علیه این قدمی که هنوز برداشته نشده بود نوشت؛ مبنی بر این

دهد؛ اما این تغییر باید تعریفی داشته باشد. از همین جا است که مشکلات ما شروع می‌شود و بلافاصله نظریه ناکارآمدی نظام اسلامی مطرح می‌شود که نظام اسلامی جواب‌گوی نیازهای انسان معاصر نیست و دوران این تفکر به سرآمده است. نظریه‌های بسیار قوی هم در این راستا به میدان می‌آورند که عصر مدرنیسم و پست مدرنیسم و... است. متاسفانه در دانشگاه‌هایمان هم خیلی کار نکرده‌ایم تا دانشجویانمان تغذیه فکری درستی داشته باشند. حتی در همین هنر و ادبیات خوب کار نکرده‌ایم.

البته خوشبختانه منابع غنی از انرژی داریم که به ما ایمان و جسارت می‌دهد. یکی از این منابع عاشورا است.

همیشه وقتی محرم می‌آید ما این انرژی را می‌گیریم و باز این خون می‌جوشد و باز هم تجدید عهد و پیمان می‌کنیم. ماه مبارک رمضان که می‌رسد نیز دست به پاکسازی

که از ادبیات دولتی نباید چشم‌داشتی داشته باشیم! متاسفانه رسانه‌های کمی هستند که از جشنواره داستان انقلاب دفاع کنند، و این باعث شده اعتماد به نفس نداشته باشیم. کارشناس در این زمینه نیست اما به هر حال اگر چه این جشنواره در سکوت برگزار می‌شود، اما دارد حرکت می‌کند.

درونی می‌زنیم و پاک می‌شویم و باز هم به آن منبع لایزال می‌رسیم. می‌خواهم به جوانان عرض کنم که هم‌نسلان من مملکت شما را از دهان اژدها بیرون کشیدند و امروز مملکت مستقلی داریم که با دشمنان فراوانی دست به گریبان است. متاسفانه با ندانم‌کاری‌هایی که در داخل انجام می‌گیرد، گاهی به نظام لطمه می‌زنند

امامی:
توجه به ادبیات نوجوان
انقلاب، توجه به پاسداران
آتی انقلاب است

خرامان:

برخی داستان های انقلابی قدرت رقابت با جریان ادبی رایج را دارند

تجار:

جنگ تحمیلی هم بخشی از پیکره انقلاب است

راضیه تجار معتقد است جنگ تحمیلی هم بخشی از پیکره انقلاب است اما نویسندگان نباید از روزهای سرنوشت ساز مبارزه

مردم علیه شاه و پیروزی انقلاب اسلامی غافل شویم.

تجار با بیان این که به فاصله کمی بعد از انقلاب اسلامی ایران، جنگ تحمیلی رخ داده و بیشتر توجهات به سمت این موضوع متمرکز شده است، عنوان کرد: این موضوع باعث شد که به اتفاق بزرگی مانند انقلاب اسلامی ایران چندان که شایسته بود پرداخته نشود و دغدغه هنرمندان نیز بیشتر حول محور دفاع مقدس بود.

وی با بیان این که جنگ تحمیلی هم بخشی از پیکره انقلاب است، اظهار کرد: اما نباید از روزهای سرنوشت ساز مبارزه مردم علیه شاه و پیروزی انقلاب اسلامی غافل شویم.

داور دوره های پیشین جشنواره داستان انقلاب گفت: نویسندگان توجه کنند که برای حضور در چنین جشنواره ای تنها به وقایع سال ۵۷ نپردازند؛ چرا که انقلاب اسلامی ریشه در سال های قبل دارد که به آن نیز می توان توجه کرد و اکنون جا دارد به وقایعی که مغفول مانده است پرداخته شود.

تجار ضمن توصیه نویسندگان جوان به خواندن روزشمار انقلاب گفت: در عین حال، نویسندگان باید به قوت ادبی داستان شان نیز توجه کنند و صرف این که سوژه مناسب را پیدا کردند گمان نکنند کارشان تمام شده بلکه متن شان را بازخوانی کنند تا اثری درخور انتشار تولید کنند.

این نویسنده متعهد درباره هفتمین جشنواره داستان انقلاب افزود: جشنواره داستان انقلاب به درختی هفت ساله تبدیل شده که به سادگی قطع نخواهد شد بلکه با گذشت زمان شاخ و برگ بیشتری داده و سال به سال تنومندتر از گذشته خواهد شد.

تجار در پایان با بیان این که به موضوعات مرتبط با دوران پیروزی انقلاب در داستان ها کم توجهی شده است، گفت: کار مهمی که جشنواره داستان انقلاب انجام داد، این بود که توجه نویسندگان و خوانندگان را به انقلاب اسلامی ایران جلب کند.

خرامان، داستان نویس، گفت: یک جریان ادبی زمانی با برگزاری جشنواره رونق پیدا می کند که کتاب

نویسندگان آن منتشر شود، مورد نقد و بررسی قرار گیرد و نقاط ضعف و قوت آن مشخص شود. در این شرایط می توانیم بگوییم برگزاری جشنواره مفید است.

مصطفی خرامان، نویسنده کودک و نوجوان، در گفت و گو با ویژه نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب درباره برگزاری هر ساله این جشنواره گفت: هر حرکت فرهنگی که باعث کشف استعدادها شود به نوعی خوب است. اما در کل هدف برگزاری جشنواره باید این باشد که بعد از انتخاب برگزیدگان و اهدای جوایز، کتاب منتخبان منتشر شود. با چاپ کتاب ها، نقاط قوت و ضعف نویسنده پدیدار می شود و نویسنده برای اصلاح کارش گام برمی دارد؛ این گردش در جامعه ادبی منجر به پیشرفت می شود. وی ادامه داد: این موضوع تا حدی در حوزه ادبیات انقلاب انجام گرفته و می بینیم برخی کتاب هایی که درخصوص داستان انقلاب نوشته می شوند، به قدری قدرتمند و دارای ساختار منسجم هستند که قدرت رقابت با جریان رایج در ادبیات کشور را دارند.

وی با اشاره به آثار جشنواره داستان انقلاب گفت: نوع نگارش داستان نویسی در خصوص موضوعات تاریخی باید به روز و جدید شود. در غرب هنوز هم در مورد جنگ جهانی داستان می نویسند و خیلی هم خوب خوانده می شود. داستان نویسان آن ها با شیوه نو و قابل لمس برای مخاطب امروزی رخدادی تاریخی را طوری روایت می کنند که برای مخاطب امروز جذاب است. این کاری است که ما باید انجام دهیم تا از کلیشه های داستان نویسی تاریخی فاصله بگیریم.

این داستان نویس کودک و نوجوان گفت: تاریخ هیچ کشوری از بین نمی رود؛ فقط ما باید فرم نوشتاری خود را به روز کنیم. اتفاقا تاریخ را باید از کودکی و نوجوانی برای بچه ها تعریف کرده و مبحث انقلاب را برای آنان آنالیز کنیم تا درک مناسبی از این رویداد تاریخی بزرگ و مهم کشورشان داشته باشند.

برگزیده بخش داستان کوتاه نوجوان هفتمین جشنواره داستان انقلاب گفت: توجه به ادبیات داستانی گروه سنی نوجوان با موضوع انقلاب اسلامی توجه به نسلی است که باید پاسدار ارزش های انقلاب اسلامی باشد.

زینب امامی، نویسنده داستان کوتاه «هنوز بی قرار نگاهت هستم»، در گفت و گو با ویژه نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب درباره آرش گفت: «هنوز بی قرار نگاهت هستم» قصه یک معلم و شاگرد است؛ معلم در زمان پیش از انقلاب اسلامی خلق و خوی بدی داشته است، اما شهادت یکی از شاگردانش در جریان انقلاب اسلامی، موجب تغییر اخلاق و روحیات این معلم می گردد.

وی درباره هدفش از نگارش این داستان گفت: احساس می کنم بچه های کوچکی که در دوران انقلاب اسلامی فعالیت داشتند، خیلی مظلوم واقع شده اند. همه از شهدای بزرگسال یاد می کنند، عکس هایشان را به در و دیوار شهر آویزان کرده و در رابطه با آن ها داستان ها و زندگی نامه ها می نویسند. این خیلی خوب است، اما در این بین کمتر به بچه های شهید در جریان انقلاب اسلامی توجه می شود. من به خاطر این مظلومیت این داستان را نوشتم.

امامی جشنواره داستان انقلاب را جشنواره ای موضوعی خواند و گفت: متأسفانه در رابطه با ادبیات کودک و نوجوان با موضوع انقلاب اسلامی کم کاری شده است؛ اما جشنواره داستان انقلاب می تواند به نوبه خود در این بخش از ادبیات تاثیرگذار باشد. امیدوارم بعد از برگزاری هر دوره از جشنواره، حمایت ها و هدایت ها نسبت به ادبیات نوجوان ادامه پیدا کند. وی خاطر نشان کرد: ادبیات کودک و نوجوان انقلاب اسلامی بیش از آنچه شاهدیم، جای کار کردن دارد، زیرا توجه به این شاخه از ادبیات داستانی، توجه به نسلی است که باید پاسدار ارزش های انقلاب اسلامی باشد.

محسن پرویز

پزشک و داستان‌نویس است. او بین سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۹ معاون امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بود. از جمله کارهای بنیادین وی در امور کتاب و کتاب‌خوانی، در این مدت، برقراری جوایزی چون جلال آل احمد، گام اول، کتاب فصل احیا و تاسیس خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا) و بنیاد ادبیات داستانی بوده است. پرویز که در دوره پیشین جشنواره داستان انقلاب هم داور آکار را بر عهده داشته است، می‌گوید: آکار این دوره جشنواره داستان انقلاب در مقایسه با دوره‌های گذشته ارتباط موضوعی بیشتری با انقلاب داشتند و در بین آن‌ها آثار قابل قبول زیادی که بتوان آن‌ها را منتشر کرد، به چشم می‌خورد.

احمد دهقان

از نویسندگانی است که داستان‌های متعددی در زمینه دفاع مقدس به رشته تحریر درآورده است. اولین رمان این نویسنده با عنوان «سفر به گرای ۲۷۰ درجه» در سال ۱۳۷۵ منتشر شد. دو سال بعد همین رمان ابتدا به عنوان یکی از آثار برگزیده ۲۰ سال داستان‌نویسی و مدتی بعد به عنوان برگزیده ۲۰ سال ادبیات پایداری معرفی شد. دهقان می‌گوید: یکی از ویژگی‌های مثبت این دوره جشنواره داستان انقلاب این است که چهره‌ها و نام‌های تازه‌ای را در عرصه ادبیات معرفی می‌کند و باید از این چهره‌ها که با فکری نو وارد عرصه ادبیات انقلاب شده‌اند حمایت شود.

عزت الله الوندی

نویسنده کودک و نوجوان، داستان‌نویس و شاعر است. از جمله آثار وی می‌توان به «مردی که در بالش من راه می‌رود»، «پشت شیشه‌های مات»، «دوباره برمی‌گردی مرد بارانی»، «ایوان بهار»، «جان پاتیس»، «داراب‌نامه» و «مرغ هوا» اشاره کرد. الوندی معتقد است بزرگ‌ترین مشکل اغلب آثاری که به هفتمین دوره جشنواره داستان انقلاب ارسال شده، مضمون کلیشه‌ای و تکراری است. برای نوشتن یک داستان باید طرح و مضمون مناسب و بکر داشت تا بتوان اثر متفاوتی خلق کرد؛ این امر تنها از طریق پژوهش‌های علمی و قرار دادن یافته‌های آن در اختیار نویسندگان اتفاق می‌افتد.

محمد نامری

داوران هفتمین جشنواره داستان انقلاب چه کسانی بودند و چه گفتند؟

هفتمین جشنواره داستان انقلاب حوزه هنری نیز همچون دوره‌های گذشته با حضور داورانی همراه بود که هر یک در عرصه ادبیات دستی بر آتش دارند و از صاحب نظران این عرصه به شمار می‌روند. در این قسمت به معرفی اجمالی داوران این دوره جشنواره و سخنان آن‌ها در رابطه با جشنواره پرداخته ایم.

دبیر جایزه کتاب سال شهید حبیب غنی‌پور و نویسنده کتاب «جای پای ابراهیم» است.

او از دوستان نزدیک امیرحسین فردی و از نویسندگان مسجد جواد الائمه بوده است. این نویسنده درباره آثار هفتمین دوره جشنواره

داستان انقلاب می‌گوید: نگارش داستان انقلاب به مطالعات وسیع، تجربه‌های خوب و زمان‌گذاری موثر نیاز دارد و همه این‌ها دست به دست هم می‌دهد تا اثر فاخری تولید شود.

خسرو باباخانی

نویسنده کودک و نوجوان است. وی دبیری جشنواره‌های سراسری داستان بسیج و مهر حوزه هنری، داور کتاب سال جمهوری اسلامی، دفاع مقدس و جشنواره شهید حبیب غنی‌پور را در دوره‌هایی برعهده داشته است. از آثار تالیفی باباخانی می‌توان به «بر فراز گندم زار»، «گنج قلعه متروک»، «زندگی‌نامه تختی» اشاره کرد. خسرو باباخانی داور چند دوره جشنواره داستان انقلاب می‌گوید: با این که آثار مورد داور در هفتمین دوره این جشنواره بدون نام هستند، اما از نشر آن‌ها می‌توان متوجه شد که نویسندگان گمنام آن را خلق کرده‌اند که این خود اتفاق خوبی است.

علی اصغر عزتی پاک

نویسنده کودک و نوجوان است. از آثار وی می‌توان به مجموعه داستان‌های «باغ کیانوش»، «زود برمی‌گردیم»، «آواز بلند» و «پشت در» اشاره کرد. این نویسنده معتقد است آثاری که در قالب رمان

نوجوان به هفتمین جشنواره داستان انقلاب ارسال شده بودند از فرم و محتوای خوبی برخوردار بودند و متن روایی داستان‌ها به گونه‌ای بود که کشش لازم را برای مخاطب ایجاد می‌کرد، اما در داستان‌های کوتاه با هیچ شاخصه‌ای از قصه‌پردازی مواجه نبودیم و در بطن داستان‌ها هیچ پیش زمینه فکری دیده نمی‌شد.

نفری:

جشنواره داستان انقلاب می‌تواند انقلابی در حوزه ادبیات رقم بزند

برگزیده بخش رمان نوجوان «هفتمین جشنواره داستان انقلاب» گفت: این جشنواره می‌تواند شروع کننده یک حرکت جدی و یک انقلاب در حوزه ادبیات باشد. فاطمه نفری، نویسنده رمان «زمستان بی شازده»، درباره اثرش گفت: داستان «زمستان بی شازده» در رابطه با پسر نوجوانی است که در سال‌های انقلاب اسلامی فرایند مرد شدن را طی می‌کند، او در فرایند انقلاب یک مرد بارمی‌آید. وی درباره شرکت در جشنواره داستان انقلاب گفت: به عقیده من رتبه و جایزه گرفتن در جشنواره نمی‌تواند اهمیت زیادی داشته باشد، آنچه مهم‌تر است دیده شدن کارهای خوب و حمایت از آن‌ها است؛ فکر می‌کنم بهترین تشویق برای یک نویسنده همین دیده‌و خواننده شدن اثرش است. این نویسنده ادامه داد: توجه جشنواره داستان انقلاب به بخش داستان و رمان نوجوان خیلی مهم است؛ زیرا یک داستان و یک اثر هنری خوب که بازگو کننده وقایع باشد می‌تواند به شناخت و درک بهتر نسل جدید از تاریخ کشور منجر شود؛ به طوری که به کشورشان افتخار کنند و در حفظ آن بیشتر بکوشند.

به گفته نفری، هدف از برگزار کردن یک جشنواره نباید تنها «برگزاری» یک رویداد ادبی و اتمام آن باشد؛ جشنواره داستان انقلاب می‌تواند شروع کننده یک حرکت جدی و رقم زدن یک انقلاب در حوزه ادبیات معاصر باشد. برگزیده بخش رمان نوجوان «هفتمین جشنواره داستان انقلاب» خاطرنشان کرد: این جشنواره نباید با مراسم اختتامیه پایان پیدا کند. بلکه باید نیروهای مستعد شناخته شوند و اگر نیاز به آموزش بیشتری داشتند تحت آموزش قرار بگیرند. همچنین مسئولان جشنواره محفلی برای رویارویی نویسندگان با اساتید و حتی آن‌هایی که از نزدیک انقلاب را درک کرده‌اند و از آن خاطره دارند ایجاد کنند تا رشد بیشتر ادبیات انقلاب اسلامی را ممکن سازند.

امیری بشلی:

در دوران رکود ادبیات، جشنواره داستان انقلاب یک اتفاق حرفه‌ای است

برگزیده بخش رمان بزرگسال «هفتمین جشنواره داستان انقلاب» گفت: این جشنواره به یک جریان در حوزه ادبیات تبدیل شده، به طوری که نویسندگان هر سال منتظر برگزاری آن هستند.

میثم امیری بشلی، نویسنده رمان «انگ تی لم»، در گفت‌وگو با ویژه نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب درباره داستانش گفت: «انگ تی لم» درباره شخصیتی به نام کیومرث است و این رمان زندگی او را از بدو تولد تا سال اول دوره دانشجویی اش یعنی سال ۱۳۴۸ روایت می‌کند. بنابراین ماجراهای پیروزی انقلاب اسلامی در این کتاب گفته نمی‌شود، اما تأثیرات انقلاب اسلامی و حضرت امام (ره) و مبارزه‌های ضد رژیم مردم در کل رمان قابل لمس است.

این نویسنده با اشاره به این‌که در دورانی که ادبیات دچار رکود شده، جشنواره داستان انقلاب حرفه‌ای در حوزه ادبیات محسوب می‌شود، افزود: جشنواره داستان انقلاب این فرصت را فراهم می‌کند که آثار خوبی با موضوع انقلاب نوشته شود و هر ساله تصویر خوبی از ادبیات انقلابی کشور ایجاد گردد.

وی گفت: نکته قابل توجه درباره جشنواره داستان انقلاب این است که آثار خوب آن منتشر می‌شود؛ این یک اقدام حرفه‌ای است و فرصت خوبی را برای نویسندگانی که در عرصه چاپ و نشر آشنایی ندارند فراهم می‌آورد تا آثارشان دیده و خواننده شود.

وی با بیان این‌که شنیده‌ام فقط در این دوره حدود ۳۰۰ داستان کوتاه به جشنواره داستان انقلاب ارسال شده، گفت: این نشان می‌دهد که جشنواره داستان انقلاب به یک جریان در حوزه ادبیات کشور تبدیل شده است، به طوری که نویسندگان هر سال منتظر برگزاری آن هستند.

طاقدیس:

درس بزرگ جشنواره این است که بدانیم در چه جایگاهی هستیم

نویسنده پیش‌کسوت کشور گفت: اگر حرکت‌های فرهنگی مانند جشنواره داستان انقلاب در کشور ما نبود، به خیلی از موقعیت‌های کنونی نمی‌رسیدیم، این اتفاقات ادبی، آینده‌رآمی‌سازد.

سوسن طاقدیس، داستان‌نویس، در گفت‌وگو با ویژه‌نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب درباره این جشنواره، گفت: اگر جشنواره‌ای مانند داستان انقلاب تنها ۱۰ درصد نتیجه مثبت داشته باشد، ارزشمند است. هر کسی این هنر را ندارد که بتواند چنین حرکت‌های فرهنگی و ادبی را راه‌اندازی کند. وی با بیان این‌که نمی‌توان از طریق آموزش کسی را هنرمند کرد، ادامه داد: ما مراکز آموزشی نداریم که بتواند هنرمند بودن را به کسی بیاموزد. هنر باید در درون نویسنده نهادینه و با خون و پوستش عجین شده باشد؛ خلاقیت و استعداد برای هنرمند با آموزش ایجاد نمی‌شود بلکه بیشتر به درونیات هنرمند بستگی دارد. مراکز فرهنگی تنها مسئولیت استعدادیابی را بر عهده دارند.

طاقدیس افزود: بزرگ‌ترین درسی که جشنواره‌ها به ما می‌دهند این است که بدانیم در چه جایگاهی

صباغ‌زاده:

نوآوری در مدیریت، جشنواره‌ها را از تکرار و شعار دور نگه می‌دارد

عضو موسس انجمن قلم ایران گفت: انقلاب اسلامی رویداد فرهنگی بزرگ کشور ما بوده که باید درخصوص آن

وسعت نظر داشت. جشنواره داستان انقلاب باید با سعه صدر همه نویسندگان را زیر چتر خود بگیرد.

مریم صباغ‌زاده ایرانی، داستان‌نویس و داور جایزه قلم زرین، در گفت‌وگو با ویژه‌نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب با بیان این‌که در «کیهان بچه‌ها» با زنده‌یاد امیرحسین فردی همکاری داشتیم، افزود: آقای فردی جشنواره داستان انقلاب را کلید زدند و از هیچ کوششی برای اجرای آن دریغ نکردند. اکنون دست‌اندرکاران این جشنواره باید هر ساله برای برگزار کردن آن خلاقیت و نوآوری به خرج دهند و جشنواره متفاوتی را سر پا نگه دارند. متولیان برگزاری این جشنواره باید با سعه صدر تلاش کنند همه اقشار نویسندگان را زیر چتر خود بگیرند و بین نویسندگان فرق نگذارند تا همه پتانسیل ادبی کشور دیده

هستیم و در ادامه باید چه روندی را پیش بگیریم. این داستان‌نویس با تأکید بر اهمیت خلاقیت در داستان‌نویسی گفت: نویسندگان خلاق کسانی هستند که بدون دیدن انقلاب یا جنگ می‌توانند در مورد جنگ یا انقلاب بنویسند. همان‌گونه که نویسنده‌ای بدون دیدن زندگی روستا درباره روستا داستانی می‌نویسد که گویا از روستا برخاسته است. البته باید اطلاعات لازم و مستندات موجود را در اختیار نویسندگان قرار دهیم. وی با بیان این‌که جشنواره داستان انقلاب باید هدف طولانی‌مدتی داشته باشد، افزود: هدف برگزاری جشنواره این نیست که اختتامیه‌ای برگزار شود و چند نویسنده جایزه بگیرند. هدف جشنواره، مخاطبان امروز، فردا و آینده است. جشنواره داستان انقلاب هم برای آیندگان است، این جشنواره و آثارش برای آینده مملکت ما ضروری است و لذا جشنواره باید برای خودش فرهنگ‌سازی کند.

به گفته طاقدیس، برای فرهنگ‌سازی باید مدیریت جشنواره‌ها خیلی دقیق، عمیق و تحقیقی صورت گیرد. متأسفانه این روزها هر جشنواره‌ای که برگزار می‌شود تنها به برگزار کردن اختتامیه و اهدای جوایز بسنده می‌کند و اولویت نویسندگان هم گرفتن جایزه شده است. طاقدیس با ابراز خوشحالی از برگزاری هفتمین جشنواره داستان انقلاب گفت: اگر این حرکت‌های فرهنگی در کشور ما نبود، به خیلی از موقعیت‌های کنونی نمی‌رسیدیم؛ این اتفاقات ادبی گسترده، آینده ما را می‌سازد.

شود.

وی با تأکید بر این‌که انقلاب اسلامی رویداد فرهنگی بزرگ کشور ما بوده که باید درخصوص آن وسعت نظر داشت، افزود: وقتی انقلاب اسلامی ما توانسته ۳۶ سال روی پای خود بایستد، قطعاً از آزادی‌های اجتماعی و آزادی بیان ضرر نخواهد کرد و اتفاقاً با وجود تنوع نگاه‌ها و عقاید و آراء، بهتر به راه خود ادامه می‌دهد.

صباغ‌زاده خاطر نشان کرد: اگر به رویدادهای فرهنگی و ادبی نگاه ابزاری داشته باشیم، موفق نخواهیم شد. به قولی «هیچ صیادی در جوی حقیری که به گودالی می‌ریزد، مرواریدی صید نخواهد کرد». وقتی نگاه‌ها وسیع شود حتماً از سوی مخاطبان، منتقدان و حتی نویسندگان استقبال بیشتری از جشنواره‌ها خواهد شد.

این نویسنده گفت: بهترین نوع مدیریت در جشنواره این است که سعی کنیم این اتفاقات هنری از شعار و تکرار دور بماند و به داوران جدید و شرکت‌کنندگان جدید روی بیاوریم؛ داوران و نویسندگان جدیدی که حرف تازه و نقد جدیدی داشته باشند. از این طریق، جشنواره‌ها به عنوان جریان هنری سیال به حیات خود ادامه می‌دهند و همواره فعال و تازه می‌مانند و در میان جریان‌های دیگر می‌درخشند.

پارسی نژاد:

خلق «جنگ و صلح» انقلاب اسلامی در گرو حمایت از نخبگان است

نویسنده و منتقد ادبی مطرح کشور گفت: برای خلق اثری شبیه «جنگ و صلح» برای انقلاب اسلامی، باید نخبگان داستان نویسی را حمایت کرد، کسانی که پیش‌تر توان و قابلیت خود را نشان داده‌اند.

کامران پارسی نژاد، نویسنده و منتقد ادبی، در گفت و گو با ویژه‌نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب گفت: تا جایی که من اطلاع دارم تنها نهادی که به موضوع داستان انقلاب توجه داشته، حوزه هنری است. من سابقه این کار را در دیگر نهادها از جمله وزارت ارشاد ندیده‌ام. وقتی نهادی مانند حوزه هنری به این موضوع اهمیت و بها می‌دهد، جای تقدیر دارد.

وی با تاکید بر لزوم تداوم جشنواره داستان انقلاب در طول سال گفت: جریان‌ی که زنده‌یاد امیرحسین فردی راه‌اندازی کرد، باعث شد تا نویسندگان زیادی در این عرصه فعالیت کنند؛ به طوری که آغاز فعالیت هنری بسیاری از نویسندگان جوان ما، در سال‌های برگزاری این جشنواره بوده است.

وی ادامه داد: اما متولیان فرهنگی باید در کنار برگزاری جشنواره‌ها نویسندگان را برای کسب تجارب بیشتر به سفرهای مختلف بفرستند، به هر میزان که تجارب داستان نویسان بیشتر شود، به همان میزان شاهد خلق آثار داستانی قوی و موثر در حوزه انقلاب را خواهیم بود.

این منتقد ادبی با اشاره به نوع پرداخت به سوژه‌های تاریخی از جمله انقلاب اسلامی تصریح کرد: مسئله‌ای که متاسفانه نویسندگان و حتی متولیان امور فرهنگی در نظر نمی‌گیرند یا کمتر به آن توجه می‌کنند این است که نسل‌ها تغییر می‌کنند و نوع نیاز آنان هم طبیعتاً متفاوت می‌شود. به همین دلیل، باید در درجه اول نسل خودمان را به‌خوبی بشناسیم و بدانیم نسل جوان چه نیاز یا چه سوال‌هایی دارند.

پارسی نژاد افزود: برای رسیدن به این هدف، نیازمند پژوهش و تحقیق هستیم. باید درباره نیازهای جوانان جامعه و مخاطبان نیازسنجی صورت گیرد. اگر این پژوهش وجود نداشته باشد نگاه کلیشه‌ای در آثار ما باقی خواهد ماند. جوان ما زمانی جذب آثار ادبیات انقلاب می‌شود که بتواند در آثار این حوزه پرسش‌های خود را بیابد و نیازهایش را برآورده کند.

وی با بیان این‌که تحولات انقلاب اسلامی، تحولات بنیادینی بوده، افزود: تحولات انقلاب

اسلامی تنها در زمینه سیاست رخ نداده، بلکه چشمگیرترین و موثرترین شکل تحولاتش در زمینه فرهنگی، اجتماعی بوده است. از این حیث انقلاب اسلامی با انقلاب‌های کشورهای دیگر متفاوت است. معمولاً انقلاب‌های دیگر صرفاً به جابه‌جایی قدرت و طبقه سیاسی حاکم محدود می‌شود، در حالی که سال ۵۷ در ایران یک انقلاب فرهنگی صورت گرفت. یعنی باورها، ارزش‌ها و اعتقادات و سنت‌ها تغییر کرد.

پارسی نژاد انقلاب اسلامی را منبعی از سوژه‌های ناب و بکر دانست که هنوز نویسندگان کشور به آن‌ها نپرداخته‌اند. وی گفت: نویسندگان می‌توانند با آگاهی از رشته‌های مختلف علوم انسانی و برخورداری از رویکردهای آن‌ها به سراغ سوژه‌ها بروند و مثلاً با رویکرد روان‌شناختی و مردم‌شناختی، یا از منظر فلسفی و جامعه‌شناختی به انقلاب اسلامی و وقایع آن نگاه کنند و داستان خود را خلق کنند.

این نویسنده با بیان این‌که همیشه داستان‌های انقلاب را با کتاب «جنگ و صلح» تولستوی مقایسه می‌کنند، گفت: حتی عده‌ای از بزرگان عرصه سیاست می‌پرسند که چرا در ایران کتابی مانند «جنگ و صلح» در رابطه با انقلاب اسلامی خلق نشده است؟ جواب این است که زمانی کتابی همانند «جنگ و صلح» خلق می‌شود که حمایتی از نویسنده‌های نخبه صورت گیرد. این حمایت باید بیشتر از نویسندگان نخبه باشد؛ زیرا کسانی که صاحب سبک هستند و آشنایی کامل به تکنیک‌های ادبی دارند، در اولویت‌اند. این‌ها بیشتر مستعد خلق اثری شبیه به شاهکار تولستوی هستند.

وی در پایان افزود: از سوی دیگر، حمایت زمانی منطقی است که فرد، قبلاً توانمندی خود را اثبات کرده باشد و نشان داده باشد که توانایی لازم را دارد. سعدی‌ها و حافظ‌ها و شیخ‌بهای‌ها که در دوره‌های خودشان حمایت شدند ابتدا قابلیت و توانایی خود را ثابت کردند.

حسینی:

جشنواره داستان انقلاب مرا به مطالعه تاریخ انقلاب اسلامی ترغیب کرد

برگزیده بخش داستان کوتاه بزرگسال «هفتمین جشنواره داستان انقلاب» گفت: جشنواره داستان انقلاب محرکی انگیزه بخش برای نوشتن در زمینه انقلاب اسلامی است.

معصومه حسینی، نویسنده داستان کوتاه «خوشگل مو شرابی»، درباره اثرش گفت: «خوشگل مو شرابی» درباره جوانی است که در دوره انقلاب اسلامی یک سری از اعلامیه‌ها را از زورخانه به صورت پنهانی برمی‌دارد و چون تحت نظر بوده به مدت طولانی مخفی می‌شود. هنگامی که بعد از مدت‌ها به مخله خود باز می‌گردد همه متوجه می‌شوند که او جانباز شده است.

وی درباره برگزاری جشنواره داستان انقلاب اسلامی بیان کرد: من فکر می‌کنم که جایگاه جشنواره داستان انقلاب در میان همه جشنواره‌های موضوعی کشور، ویژه است؛ زیرا دست روی موضوعی گذاشته که شاید خیلی از جوانان امروز نیازمند درک کردن حقایق آن هستند.

این نویسنده جوان تصریح کرد: برخی از جوانان مانند خود من هستند که اطلاعات چندانی درباره انقلاب اسلامی ندارند، اما استعدادی برای نوشتن در خود می‌بینند و این جشنواره آن‌ها را ترغیب می‌کند درخصوص انقلاب مطالعه کنند. این جشنواره می‌تواند محرکی انگیزه‌بخش برای نوشتن در زمینه انقلاب ایجاد کند.

وی افزود: خود من وقتی متوجه شدم که چنین جشنواره‌ای وجود دارد، انگیزه‌ام برای مطالعه درباره انقلاب اسلامی بیشتر شد و با مطالعه درباره این رویداد تاریخی داستانی را نوشتم. بنابراین فکر می‌کنم استعدادیابی در حوزه ادبیات انقلاب اسلامی یکی از اتفاقات خوبی است که در این جشنواره رقم می‌خورد. حسینی پیشنهاد داد که اطلاع‌رسانی این جشنواره در سطح گسترده‌تری صورت گیرد. زیرا همه به خصوص در شهرستان‌ها به سایت‌های اینترنتی دسترسی ندارند و متوجه برگزاری چنین جشنواره‌ای نمی‌شوند. اگر اطلاع‌رسانی به روش‌های مختلف مانند استفاده از پوستر یا بنر در استان‌ها هم انجام شود، می‌تواند افراد بیشتری را به شرکت در آن ترغیب کند.

غدیری:

سنگ‌سازی برای جبهه فرهنگی از کارکردهای جشنواره داستان انقلاب است

برگزیده بخش داستان کوتاه بزرگسال «هفتمین جشنواره داستان انقلاب» گفت: سنگ‌سازی در جبهه فرهنگی و حمایت از آثار برگزیده برای تولید فیلم و سریال انقلابی می‌تواند یکی از اهداف این جشنواره باشد.

احسان غدیری، نویسنده داستان کوتاه «هاربان» در گفت‌وگو با ویژه‌نامه هفتمین جشنواره داستان انقلاب درباره اثرش گفت: «هاربان» یک مسابقه عکاسی است که توسط دبیرخانه جشن‌های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی برگزار می‌شود. قهرمان داستان که یک عکاس است، با مشاهده هزینه‌های سرسام‌آور این جشن، تصمیم می‌گیرد مسابقه را تحریم کند و در آن شرکت نکند. این نویسنده درباره هدفش از حضور در جشنواره داستان انقلاب گفت: علت حضور من در عرصه ادبیات داستانی انقلاب از علاقه‌ام به روشن کردن زوایای تاریک و پنهان انقلاب اسلامی ناشی می‌شود؛ بخشی از این زوایا را در رمان «تیخال» که سال گذشته در بخش رمان بزرگسال حائز رتبه برتر شد، نشان دادم و تلاش کردم بخشی را هم در رمان امسال عرضه کنم.

این نویسنده درباره جشنواره داستان انقلاب گفت: سنگ‌سازی در جبهه فرهنگی و حمایت از آثار برگزیده برای تولید فیلم و سریال انقلابی می‌تواند یکی از اهداف این جشنواره باشد؛ سینما و تلویزیون نیازمند محتوا است و ادبیات انقلاب می‌تواند منبع غنی تولید محتوا در حوزه انقلاب اسلامی برای آن‌ها باشد.

وی ادامه داد: همچنین این ادبیات و آثار شاخص جشنواره داستان انقلاب می‌تواند منبعی برای ساخت بازی‌های رایانه‌ای باشد که یکی از حوزه‌های مورد توجه نوجوانان و جوانان است. با خلق این آثار تکنولوژیک می‌توان جوانان را با علت خیزش و قیام مردم در مقابل طاغوت آشنا کرد. چون جشنواره داستان انقلاب جشنواره‌ای پر بار است و آثارش به عنوان یک منبع می‌تواند در حوزه‌های مختلف مورد استفاده قرار گیرد، به شرط این که از این آثار حمایت شود.

گزارشی از آیین اختتامیه هفتمین جشنواره داستان انقلاب

از رسیدن به سبک ادبیات انقلاب تا خبرهای خوب در حوزه پژوهش

و دیدم اتفاقا فرمایشاتی که مقام معظم رهبری درباره سبک زندگی ایرانی اسلامی دارند، می‌تواند خیلی نزدیک به سبک ادبیات انقلاب اسلامی باشد. در این مسیر می‌بینم وقتی خیلی از دوستان صحبت می‌کنند حرف‌ها با هم متناقض است و این از یک جهت که هر کس نظر خود را می‌گوید بد نیست. اما باید نظرات واحد خود را هم ارائه دهیم و حرکتی ایجاد کنیم.

فتاحی: به مضامین تازه تر و متنوع تر در داستان انقلاب توجه کنیم

حسین فتاحی، دبیر هنری جشنواره، نیز ضمن تشکر از نویسندگانی که آثارشان را به این جشنواره ارسال کردند، گفت: ۲۷۰ نویسنده از سراسر کشور داستان و رمان به جشنواره فرستادند که بدون حضور تک‌تک آن‌ها جشنواره برگزار نمی‌شد.

این نویسنده با بیان این که باید مضامین تازه‌تر و متنوع‌تری را به داستان‌ها وارد کنیم، ادامه داد: توجه داشته باشیم که درجا نزنیم و روی یک پله نایستیم. حالا که به هدف اولیه در داستان انقلاب رسیده‌ایم، باید حرکت‌های جدیدی را رقم بزنیم. نویسندگان باید توجه کنند که انقلاب، فضاها و مضامین گسترده‌ای دارد؛ تاثیر انقلاب بر خانواده‌ها، تاثیر انقلاب بر کشورهای دیگر، فضاهای سیاسی، اقتصادی و فرهنگی پس از انقلاب و بسیاری مضامین دیگر هستند که تاکنون کمتر در داستان‌ها به آن‌ها پرداخته شده و می‌توانند سوژه نگارش واقع شوند.

دبیر هنری جشنواره داستان انقلاب با تاکید بر این که پتانسیل ادبیات ما بیشتر از چیزی است که تاکنون در این زمینه دیده‌ایم، افزود: از سوی دیگر، مسئولان برگزاری جشنواره نیز باید این فضا را از یکنواختی خارج کرده و در روند اجرایی آن تنوع ایجاد کنند.

فخرزاده: کتابخانه تخصصی انقلاب با گنجایش ۵ هزار جلد راه‌اندازی شد

حجت‌الاسلام والمسلمین سعید فخرزاده، مدیر دفتر تاریخ شفاهی حوزه هنری، نیز در سخنانی گفت: مرحوم نادر ابراهیمی اراده کرده بود که کتابی درباره زندگی

مراسم اختتامیه هفتمین جشنواره سراسری داستان انقلاب، یکشنبه ۱۷ اسفند، در حالی در حوزه هنری برگزار شد که چهره‌های مطرح ادبیات انقلاب همچون محسن مومنی شریف رئیس حوزه هنری، علیرضا قزوه مدیر مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری، حسین فتاحی دبیر هنری جشنواره و جمعی دیگر از بزرگان و دوست‌داران ادبیات در آن حضور داشتند.

علیرضا قزوه، مدیر مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری، در این مراسم ضمن ذکر یاد مرحوم امیرحسین فردی مدیر پیشین مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری، اظهار کرد: ایشان با غیرت و درک درست از انقلاب اسلامی ادبیاتی مناسب با این انقلاب را مدیریت کرد.

قزوه: از تعارف‌هایمان بکاهیم و به تعریف‌ها برسیم

این شاعر متعهد و آیینی کشور همچنین گفت: امروز به سمت سبک ادبیات انقلاب اسلامی می‌رویم و این‌ها جزو افتخارات است و در این مسیر نکته‌ای که نباید از آن غفلت کنیم این است که تعریف‌هایمان را بر مبنای علمی بنا کنیم و از تعارف‌هایمان بکاهیم و به تعریف‌ها برسیم تا بتوانیم در این زمینه نظریه داشته باشیم. با نظریه‌ای در رابطه با ادبیات انقلاب اسلامی بتوانیم حرف تازه‌ای بزنیم و این نظریه را هر کسی نمی‌تواند بیان کند. متأسفانه در فضای امروز جامعه جهانی در همه رشته‌های علمی برای اثبات نظریه‌ها مهر تایید نام‌های غربی باید بر روی آن‌ها باشد و این خیلی بد است و به طور حتم باید نظریات امثال «گنورگ لوکاچ» باشد تا نظریات ادیبان قابل قبول گردد. در صورتی که هیچ چیزی از آن‌ها کم نداریم و نظریه‌پردازان بسیاری در کشورمان داریم.

وی خاطر نشان کرد: فکر می‌کردم که بر مبنای کدام نظریه می‌توانیم به نظریه سبک ادبیات انقلاب اسلامی نزدیک شویم

جایزه امیرحسین فردی برگزیدگان خود را شناخت

در مراسم اختتامیه و معرفی نفرات برگزیده هفتمین جشنواره داستان انقلاب که عصر یکشنبه ۱۷ اسفند در تالار مهر برگزار شد، نفرات برتر و تقدیری در بخش‌های داستان کوتاه و رمان بزرگسال و کودک و نوجوان معرفی و از آن‌ها تقدیر به عمل آمد.

نام	اثر	بخش	رتبه	جایزه
رفیع افتخار	رضا بدلی	داستان کوتاه نوجوان	اول	۱۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر
رقیه سادات صفوی	شاه پریون	داستان کوتاه نوجوان	دوم	۱۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر
زینب امامی	هنوز بی‌قرار نگاهت هشتم	داستان کوتاه نوجوان	سوم	۱۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر
معصومه حسینی	خوشگل موشرابی	داستان کوتاه بزرگسال	شایسته تقدیر	۱۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر
احسان غدیری	هاربان	داستان کوتاه بزرگسال	شایسته تقدیر	۱۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر
محمدسعید احمدزاده	اسد	داستان کوتاه بزرگسال	شایسته تقدیر	۱۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر
سجاد خالقی	ظلمت سفید	رمان نوجوان	اول	۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر
مهدی کردفیروزجایی	به هم رسیدن در میانی	رمان نوجوان	دوم	۴۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر
فاطمه نغری	زمستان بی‌شازده	رمان نوجوان	سوم	۳۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر
میثم امیری بوشلی	انگ تی لم	رمان بزرگسال	دوم	۷۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر
محمد رودگر	دخیل هفتم	رمان بزرگسال	سوم	۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی و لوح تقدیر

هیئت داوران در بخش رمان بزرگسال هیچ اثری را شایسته رتبه اول ندانست. یادآور می‌شود، داوری آثار بخش رمان و داستان کوتاه بزرگسال توسط محسن پرویز، احمد دهقان و محمد ناصری و در بخش رمان و داستان کوتاه نوجوان توسط خسرو باباخانی، عزت‌الله الوندی و علی اصغر عزتی پاک انجام گرفت.

حضرت امام خمینی (ره) بنویسد و با حجت‌الاسلام زم رئیس اسبق حوزه هنری این موضوع را در میان گذاشت و آقای زم ما را به عنوان پشتیبانی کننده آقای ابراهیمی قرار داده بودند و وظیفه داشتیم منابع تحقیقاتی ایشان را تامین کنیم. حدود یک سال نادر ابراهیمی در مقاطع مختلف از ما کتاب می‌خواست و ما هم کتاب و منبع فراهم می‌کردیم و به ایشان می‌دادیم و هفته بعد کتاب‌ها را تحویل می‌داد و کتاب‌های تازه می‌خواست و بعد از یک سال گفتند که من حالا می‌توانم در رابطه با زندگی امام (ره) قلم بزنم و ایشان کسی است که در صحنه‌های انقلاب حضور داشته است و شاهد و ناظر حوادث پیرامونی بوده و این‌گونه نبوده است که با موضوع نا آشنا باشد.

فخرزاده با بیان این که در دفتر ادبیات انقلاب اسلامی حوزه هنری در کنار ثبت و ضبط خاطرات قرار است آرشیوی هم تولید شود تا نویسندگان و محققان را پشتیبانی کند، اظهار کرد: خوشبختانه در این زمینه گام‌های خوبی برداشته شده است. کتابخانه تخصصی با گنجایش ۵ هزار جلد و عنوان کتاب در حوزه انقلاب در حوزه هنری شکل گرفته است که می‌تواند بهترین پشتیبانی برای محققان باشد. ضمن این که کارشناسان در کتابخانه سرویس‌های لازم را می‌توانند ارائه دهند و فهرست موضوعی و اعلام از کتاب‌ها نیز تهیه شده است.

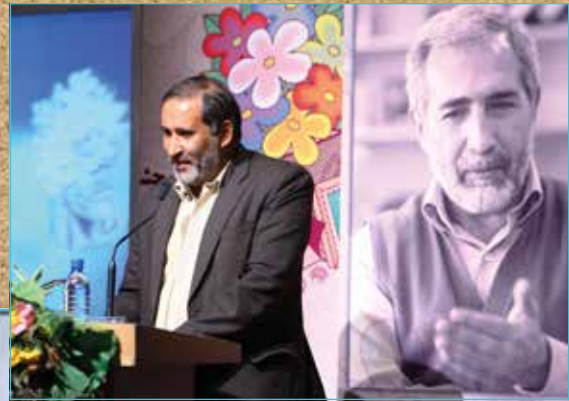

با سپاس از همکاری مرکز محافل و جشنواره‌ها

گرافیسیت و صفحه‌آرا: مصطفی بانج شفیعی
عکاس: محسن سیدی - مرتضی رحمانی
ویراستار: فریدون حیدری ملک‌میان

صاحب امتیاز: حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی
زیر نظر: هادی مولوی دوست
اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل
سردبیر: فهیمه میری
تحریریه: صابر احمدی‌مقدم، علیرضا جباری، فرزاد عظیم‌بیک
مریم علی‌بابایی، شیما عسکری

هفتمین جشنواره
سراسری داستان انقلاب
به روایت تصویر

